

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Christiana Et Docta Divi Alchimi Aviti Viennensis
Archiepiscopi, & Claudij Marij Victoris Oratoris
Massilie[n]sis, poëmata, aliaq[ue] non poenitenda**

**Avitus, Alcimus Ecdicius
Marius Victor, Claudius**

Lvgdvni, 1536

Capvt XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12149

Septima quę fuerint sacris quandoq; litentur,
 Et iam vitalis concluderat omnia carcer:
 Tunc iustum cunctosq; suos natosq; nurusq;
 Accipit expectans claustrum, vitęq; reponit.
 Nam seruos ^{non} ~~non~~ dum dederat natura vocari:
 Nec dominos famulis discernere nouerat ordo.

Initium ser- Primus enim maculam seruili nomine sensit
uorum. Huius natorū mediū, qui forte cachino
Gene. 9.

Distectum petijt misero spectamine patrem,
 Materiamq; sui risit deformior ortus.
 Quod postquā sanctus Noë resciiuit in iras
 Ardet, & irrisi seruum pro crimine patris
 Germanis iubet esse suis: primū inde repertum
 Seruitij nomen: cuncti nam semine ab vno
 Prodiimus, patremq; omnis sibi vendicat vnum
 Posteritas: deq; ingenuo mala crimina seruū
 Efficiunt: quod si vitam post degat honestam
 Natales faciens sibimet iam nobilis inde est.

CAPVT XIII.

NVncius interea dudum qui missus ab alto
 Detulerat iusto cęlestis munera verbi,
 Vt clausam vidit perfectis omnibus archam
 Expectare diem: rursus descendere cęlo
 Festinans

Festinans laxos firmavit cardine postes
 Inclusitq; viros, atq; hostia fortia traxit.
 Confestimq; leuans supero se rettulit axi.
 Aevo sexcentos senior transcenderat annos,
 Lunaq; bis plenos addebat menstrua cursus,
 Septimus & decimus qui post illuxerat orbi.
 Vltimus ille dies iam tunc dedit omnia læto.
 Hic statim obtegitur cœlum nimisq; tenebris
 Victa repelluntur fuscata lumina solis:
 Infanas hominũ mentes vix tangere terror
 Cœperat; insolito mox profluus æthere nymbus
 Et valido primũ similis demittitur ymbri.
 Arrida terrarum pariter maduere per orbem.
 Vna fuit toto facies & nubila cœlo.
 Aegyptus tunc ipsa nouas expauit ad vndas.
 Altit & infusus Garamas, dudũq; calentes
 Humida massillas tetigerunt frigora Syrtes.
 Nec longũ pluuie species, non deniq; gutte
 Stillant, sed rupto funduntur lumina cœlo.
 Non aliter Tanais niuibus cum pascitur albis
 Rypheo de monte ruens illiditur amni:
 Præcipitatq; simul longo quod tramite ducat.
 Vndarum tali quatitur certamine tellus;

*Gene. 7.**Similitudo.*

Fitq;

Fitq̄ lacus instar compressus fluctibus aër.
Nec tamen hic lymphas tantum fudere superna:
Terrestres etiam mundus confurgit in iras.
Rumpitur omne solū, crebros dant arua meatus.
Profiliunt fontes: ignotaq̄ flumina manant:
Vergitur in sursum mutato pondere nymbus.
Inde cadens cœlis, hinc terris vndiq̄ surgens:
Occurrit mox vnda sibi, iunctoq̄ furore
Coniurant elementa neci, transcenditur omnis
Riparum limes fluuijs, atq̄ obice rupta
Sæuit laxatis discurrens humor habenis.
Sed cum diffusæ spacium concludere terræ
Omnia certarent; mundumq̄ implere capacem:
Suspendi forsan potuit sententia læti,
Atq̄ mora maiore trahi: quo tardius omnem
Concedens spacium rapiat mors vltima carnem.
Ni pater oceanus mundum indignatus in ipsum
Qui terras omnes tantum vno littore cingit,
Exiret rumpensq̄ fidem perfunderet arua.
Ergo vt peruersi vindex crudelior orbis,
Dissipat æternas leges, & sede relicta
Regna aliena petens, naturæ fœdera turbat

Caput